

Foaie de duminică

Anul VII nr. 28 (339)

15 Iulie 2018

Duminica a VII-a după Rusalii
(Vindecarea a doi orbi și a unui
mut din Capernaum)

www.parohiamartisor.ro

„Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: **Miluieste-ne pe noi, Fiule al lui David.** După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: **Credeți că pot să fac Eu aceasta?** Zis-au Lui: **Da, Doamne!** Atunci **S-a atins de ochii lor**, zicând: **După credința voastră, fie vouă!** Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: **Vedeți, nimeni să nu știe.** Iar ei, iesind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: **Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.** Dar fariseii ziceau: **Cu domnul demonilor scoate pe demoni.** Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.”

(Matei 9, 27-35)

Într-un fel sau altul toți suferim și suntem bolnavi. Fie recunoaștem, fie nu, toți încercăm să ne depășim neputințele prin diferite moduri, care de cele mai multe ori nu duc la Hristos.

Vedem în Sfânta Evanghelia descrise multe minuni și vindecări făcute de Mântuitorul Hristos unor oameni ca și noi. Dacă **"fără îndoială, iubirea este Izvorul tuturor minunilor"** după cum spunea Pr. Al.Schmemann, atunci Iisus este prin excelență Iubirea ce se revărsa asupra noastră.

Suferă înainte ca noi să realizăm în ce stare ne aflăm, ne iubește și ne cheamă către Tatăl înainte ca noi să conștientizăm că suntem copiii Lui. Și astfel **vindecarea devine gestul prin care Mântuitorul repune omul în starea inițială în care se afla. Sănătatea pe acest pământ este un dar de la Dumnezeu, dar nu îl prețuim** decât atunci când începe să se piardă! Boala și neputința pun stăpânire pe trup, iar noi ar fi trebuit să ne îndreptăm ochii, pașii și urechile către Hristos.

Îngăduiți-mi să fac o mică paranteză aici. Într-una din discuțiile cu Pr. Galeriu mi-am luat "inima-n dinți" și l-am întrebat cum s-a născut în sufletul lui dorința de a urma Preoția. Iar Părintele mi-a răspuns: **"Am crescut și am iubit de mic Biserica, dar când am citit pentru prima dată Noul Testament mi-a rămas adânc imprimat cuvântul Mântuitorului către Apostoli când i-a chemat la Sine pe cei doisprezece ucenici și le-a dat putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință.** (vezi Mat. 10, 1). **Și vă veți pune mâinile peste ei și se vor tămădui de orice boală și neputință, le-a zis. Atunci am simțit o dorință ce nu s-a stins până astăzi să ajut, să mângâi, să vindec Hristos prin Slujitorul Sau pe cei bolnavi și necăjiți"**. Și i-a împlinit Bunul Dumnezeu dorința căci toată viața și-a dedicat-o Lui și oamenilor, trăind slujind și slujind iubind.

Acum însă, revenind la aceste vindecări descrise, am avut la un moment dat gândul că **nu este întâmplător faptul că nu știm numele celor vindecați. Și nu este întâmplător tocmai pentru că în locul numelor acestor oameni pe care i-a vindecat putem pune numele noastre.** Dacă s-ar cerceta omul pe sine și ar cugeta puțin la întâlnirea lui cu Dumnezeu, ar fi **imposibil să nu observe că a fost și el vindecat** încă de la prima rugămintă adresată Lui.

În Evanghelia de astăzi ni se spune: **"Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluieste-ne pe noi, Fiule al lui David. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii, și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă! Și s-au deschis ochii lor.[.] și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și a scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a arătat așa ceva în Israel"** (Mat. 9, 27-33).

Haideți acum să ne aducem aminte de vindecarea pe care o făcuse **săptămâna trecută: un slăbănog se ridică își ia patul** și merge la casa lui. **Astăzi doi orbi și un mut.** Îmi tresălta în inima gândul că nu este rânduiește întâmplător acest lucru, pentru că **ne descoperă starea în care se află omenirea – omul - în acea vreme: pierdusem calea care ducea către Dumnezeu și picioarele nu ne mai țineau să pășim; nu mai vedeam pe Dumnezeu în viața noastră și astfel eram orbi; nu mai știam să ne rugăm și eram muți în a ne exprima în rugăciune!**

Toate acestea vin și le vindecă Hristos! Și continuă să o facă prin slujitorii Săi până astăzi, până la sfârșitul veacurilor. Din păcate însă, există și astăzi oameni ce rămân slăbănogi, orbi și muți, pentru că nu vor să cunoască și la cunoștința Adevărului să vină.

După ce i-a vindecat pe orbi **"Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe! Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela"**. (vers. 30,31) S-ar putea spune că nu au ascultat de El, căci mărturiseau tuturor minunea pe care le-o făcuse. Dar cred că o făceau din **bucuria imensă pe care o trăiau și simțeau nevoia să fie împărtășită.** Cred că aceasta este stare de mulțumire, dar și de slavă către Domnul. Totodată **este și îndemn către ceilalți să vadă, să creadă, să ceară, să se bucure.**

În același timp, Hristos le poruncește să nu spună nimic pentru că noi oamenii avem tendința de a prezenta minunea că pe ceva magic și ieșit din comun. Ori **Hristos nu face minuni pentru a Se face cunoscut, ci El se descoperă în adâncul inimii celui ce cere vindecare. Totul se petrece în taină, se desăvârșește în pace și se plinește prin trăire.** Viața noastră va fi mărturie că petrecem în și pentru Domnul.

"Începeți totul cu rugăciunea, continuați cu nădejde și încheiați cu mulțumire" spunea Sf. Teofan Zăvorâtul și toate celelalte se vor adăuga vouă!

Arhim. Siluan Vișan - www.crestinortodox.ro

Pe **19 iulie 2018**, se împlinesc **7 ani** de la plecarea la Domnul a părintelui arhimandrit **Arsenie Papacioc** (1914 – 2011), unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți duhovnici ai Ortodoxiei.

“Să știm să murim și să înviem în fiecare zi ...”

Martți, 17 iulie – Sf.M.Mc.Marina

Miercuri, 18 iulie – Sf.M.Mc.Emilian de la Durostor;

Joi, 19 iulie – Sf.Cuv.Macrina, sora Sf.Vasile cel Mare;

Vineri, 20 iulie – Sf.Prooroc Ilie Tesviteanul;

Sâmbătă, 21 iulie – Sf.Prooroc Iezechiel; Sf.Cuv.Rafail și Partenie de la Agapia;

Duminică, 22 iulie – Sf.Mironosiță Maria Magdalena.

17 iulie - Sfânta Marina sau **Sf.Margareta**, izbăvitoarea de duhuri rele, este personalitatea care unește Orientul cu Occidentul. Născută în Asia, ea a fost cinstită în Imperiul Bizantin, dar a fost cunoscută și în Apus, începând cu secolul al VII-lea – sub numele de **Sfânta Margareta**. Era originară din Antiohia Pisidiei și **unica fiică a preotului păgân Edisie**. După ce i-a murit mama, tatăl său a încredințat-o unei femei. **La vârsta de 12 ani, Marina a învățat credința în Hristos** de la creștinii din localitatea natală. Inima ei tânără s-a înflăcărat de dragostea pentru Hristos și **a luat hotărârea de a rămâne fecioară și de a-și închina toată**

viața lui Hristos Domnul, cu **dorința de a muri ca muceniță**, primind botezul sângelui. Sf.Marina și-a petrecut astfel viața în rugăciune până **la 15 ani, când a fost pârâtă dregătorului cetății**. Acesta a arestat-o și, **văzând cât e de frumoasă, a cerut-o de soție**. Ea nu a acceptat și atunci a **supus-o la chinuri**. Însă **pentru credința ei, trupul i-a rămas nevătămat**, prin harul Domnului. Sf.Marina s-a rugat lui Hristos să primească botezul muceniei. Atunci **dregătorul a poruncit să i se taie capul** și așa a trecut la cele veșnice Sf.M.Mc.Marina. **Pătimirile ei au fost relatate de către Teotim, un martor ocular** care, potrivit Sinaxarului, "a privit la toate muncile ei și s-a învrednicit a fi văzător al acelor vedenii, care i s-au descoperit sfintei".

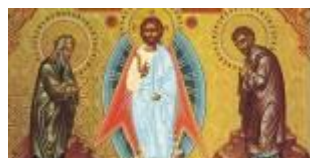
Moaștele Sfintei Marina - Până la ocuparea Constantinopolului de către cruciații apuseni în anul 1204, moaștele Sfintei Mucenițe Marină au fost păstrate **în Mănăstirea Pantepontia până în anul 908 iar de aici au fost mutate în Italia**.

În prezent, moaștele Sfintei Marina se găsesc **în Atena, în biserica închinată Sfintei Mucenițe**. **Mâna sa dreaptă se află în Muntele Athos la Mănăstirea Vatoped**. De asemenea, părțile din moaștele Sfintei Marina se găsesc și **în Albania, la Mănăstirea Sf.Marina** de pe Muntele Langa. **În țara noastră**, părțile din moaștele Sfintei Marina se găsesc la **Mănăstirea Hurezi (palma) și la biserica din localitatea Fetestți**, jud. Suceava.

www.crestinortodox.ro

18 iulie - Sfântul Emilian de la Durostorum (Silistra de azi) a pățimit **pe vremea împăratului Iulian Apostatul**. **Militar de carieră și fiu de guvernator imperial**, el a îmbrățișat de timpuriu credința creștină, pe care nu numai că a mărturisit-o prin cuvânt, dar a și apărat-o cu brațele, **sfărâmând idolii păgâni și răsturnând altarele de jertfă, faptă pentru care a fost supus la suplicii** cumplite (fiind chiar aruncat în foc, dar scăpând nevătămat!) și și-a dat sufletul în mâinile Domnului la 18 iulie 362. **A nu fi confundat** cu Sf. Mucenic Emilian, supranumit Mărturisitorul, cel din vremea iconoclasmului (sec. 8-9), pomenit pe 8 august, nici cu alți doi mucenici purtători ai aceluiași nume și pomeniți tot în vară (7 iulie și 18 august).

20 iulie - Sfântul Ilie alături de Moise pe Tabor

Cinstea deosebită de care s-a bucurat Sfântul Ilie înaintea lui Dumnezeu, se vede în prezența sa pe **muntele Taborului alături de Moise**, atunci când Mântuitorul s-a schimbat la Față înaintea ucenicilor Lui. **Moise și Ilie au fost de față lângă Domnul în slavă**, primul ca primitorul și dătătorul Legii, al doilea ca cel mai **neînfricat luptător împotriva dușmanilor lui Dumnezeu**.

Este de reținut că **în timpul vieții sale, Ilie nu s-a învrednicit de o vedere a lui Dumnezeu "față către față"**. Potrivit relatărilor din cartea III Regi, cap. 19, se spune că **atunci când i s-a arătat Dumnezeu, Sfântul Ilie și-a acoperit fața cu mantia, pentru că nu putea privi slava lui Dumnezeu**. Dar această vedere devine posibilă după înălțarea sa la cer, când pe **Muntele Taborului, Ilie a văzut slava lui Dumnezeu atunci când Hristos s-a schimbat la față**.

Sf.Prooroc Ilie, precursor al ascetismului creștin- Prin retragerea sa în singurătate, **Sf.Ilie devine arhetipul monahilor creștini**. Sfântul Macarie Egipteanul, definea la începutul "Epistolei" sale, tipul celui desăvârșit: "**Vreau să știi, iubite frate, că cel afierosit lui Dumnezeu trebuie să fie un bărbat deplin; că nu numai el trebuie să fie în Dumnezeu, ci și Dumnezeu trebuie să fie întru el, după cum Domnul însuși spune: Întru cel care rămâne întru Mine și Eu voi rămâne întru El** (Ioan 15, 5)". **Un astfel de model a fost Sfântul Ilie, remarcându-se prin lipsa de patimi, prin refuzarea săvârșirii răului și a participării la idolatrie, într-un cuvânt un "om lăuntric curat de care vorbea Legea veche"**.

Programul săptămânii 15 iulie 2018 – 22 iulie 2018

Duminică	15 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) - Pr.Dragoș
Duminică	15 iulie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	16 iulie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	17 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	18 iulie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Joi	19 iulie	17 – 19	- Vecernia și acatistul Sf.Prooroc Ilie Tesviteanul – Pr.Dragoș
Vineri	20 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Prooroc Ilie Tesviteanul) - Pr.Dragoș
Vineri	20 iulie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	21 iulie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	21 iulie	17 – 18	- Vecernia Duminicii a 8-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	22 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Părinți Sinodul IV Ecumenic) - Pr.Ticu
Duminică	22 iulie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu